

On està el món?

Hi havia una vegada un món fantàstic, tot era normal, però de sobte va començar a tremolar el sol, a pujar la marea i a forma un tornado. Quan va passar tot va quedar solitari i destruït no hi havia res, però per sort va sobreviure un nen de 17 anys.

-Què ha passat? Hola, hola, hi ha algú?

-Holiiiiij

-Ah,quin ensurt!

-Com et diusijj???

-Jo, jo, em dic Adrià- Ell mira estranyat

-Jo em dic Rosi.

-Quin nom més bonic- l'Adrià es recull el cabell

-No ets un elf, ni un troll.-xiuxiueja la Rosi

-Ets una fada, com joijijijj-diu emocionat la Rosi.

-Que no, quants anys tens?

-16- Respon.

-Jo soc humà,com tu, no?

-Què? un humà?j MAMAijj-l'Adrià la persegueix.

-On vas Rosi??j- diu l'Adrià.

-Rosi? Que passa?-diu la mama de la Rosi, la Roxi.

-Un, un humà! - Crida la Rosi trabant-se la llengua.

-Wow, què és aquest lloc?-Aquell era un lloc tranquil, lluminós, fantàstic, ...

-Ets humà! Com, cóm... has pogut ...-tartamudeja la Roxi.

-El què?

-La porta, cap humà la pot veure.

-Potser, és perquè s'ha destruït el món, daaa- l'Adrià es burla.□

-Pobret, no ho sabia, però...- li respon la Roxy.

-Ah, estàs sol? -Li diu la Rosi.

-Sí- li respon L'Adrià.

-Tinc una idea, i si restaurem el món?- Diu la Roxy.

-Bona! Però, com? si no hi ha més humans!

-No amb humans, sinó amb éssers màgics.

-Com amb éssers màgics?.

-Som una família de fades i elfos, no ho sabias?.

-No, diu l'Adrià.

-Bé, et quedaràs a dormir amb nosaltres, demà comencem amb les reformes- Diu la Roxi.

-Hola! -s'escolta des del fons.

-Qui sou?-Diu l'Adrià.

-Jo em dic Jonathan.

-Jo Marc.

-Jo Jackelin.

-Jo sóc la Lucía.

-Jo em dic Naia.

-Jo sóc el Dastin.

-I ell és el flay.-Diu la Rosi, senyalant-lo.

Al dia següent tots estaven reunits.

-Bon dia a tothom! -Diu la Rosi.

-Tothom a construir! -Crida l'Adrià.

-Començarem per l'ajuntament, a treballar! -Segueix el Jonathan.

-Una porta gran al centre, dues finestres als costats, dues banderes a dalt i que sigui molt gran. Vosaltres dos feu cases, jo us ajudaré, vinga, a treballar!

Després d'un temps, l'ajuntament estava perfectament com els havia especificat, hi havia 10 cases construïdes, 3 pisos i alguns parcs.

-Gràcies per ajudar-me a construir el món, bona nit.- diu l'Adrià

-igualment -Responen tots.

Al dia següent...

-Sorpresaaa!!!!!!!

Quan va sortir va veure un món ple d'arbres, flors, moltes cases boniques, rius i animals.

-Però que ha passat?- diu l'Adrià.

-Hem estat tota la nit treballant perquè visquis en un món molt millor.-diu la Rosi.

La Rosi s'acosta a ell i li posa un penjoll amb un flascó de pols màgic. Després li fa una abraçada molt fort i li diu:

-Vinga, que arribes tard a l'escola!!!!

L'Adrià va despertar d'un salt i va veure que estava a la seva habitació. Quan va sortir de l'habitació va veure a la seva mare preparant l'esmorzar a la cuina, va anar corrent a la finestra i va veure que tot era com abans de la catàstrofe i va pensar mentre es tocava el coll: "Tot ha estat un somni?"

En aquell moment va sentir la corda del penjoll i va veure el flacó de pols màgics.

Gràcies Rosi. -Va pensar. Mai t'oblidare.

